

भारतीय कृषी संशोधन परिषद-राष्ट्रीय द्राक्ष संशोधन केंद्र

या आठवड्यातील हवामान अंदाज

गुरुवार (08/10/2026) – बुधवार 14/10/2026)

स्थान	तापमान (°C)		पावसाची शक्यता	ढगांचे आच्छादन	वाऱ्याचा वेग (किमी/तास) किमान-कमाल	सापेक्ष आर्द्रता %
	किमान	कमाल				
नाशिक	17-19	31-33	नाशिक, ओझर, कळवण, पिंपळगाव बसवंत, दिंडोरी, पालखेड, लोणी, वणी- गुरु ते बुध- पाऊस नाही.	स्वच्छ ते ढगाळ	08-13	27-33
पुणे	18-21	33-34	पुणे, फुरसुंगी, लोणी काळभोर, उरुळी कांचन, पाटस, यवत, नारायणगाव, इंदापूर- गुरु ते बुध- पाऊस नाही. बारामती- गुरु - रिमझिम पाऊस	स्वच्छ ते ढगाळ	05-14	27-32
सोलापूर	17-22	34-35	सोलापूर, नात्रज, वैराग, औसा, बार्शी, लातूर, तुळजापूर, पंढरपूर- गुरु ते बुध- पाऊस नाही.	स्वच्छ ते ढगाळ	06-15	32-37
सांगली	19-22	32-34	मिरज, सांगली, वाळवा, कवठा, खानापूर- विटा, शेतफळ, शिरगुप्पी, पलसी, पलूस - गुरु ते बुध- पाऊस नाही.	स्वच्छ ते ढगाळ	12-20	24-31
विजयपुरा	20-23	34-35	विजयपूर, चडचण, तिकोटा, तेलसंग - गुरु ते बुध- पाऊस नाही.	स्वच्छ ते ढगाळ	19-29	24-28
हैदराबाद	19-20	34-35	हैदराबाद, मेदचल, झहिराबाद - - गुरु ते बुध- पाऊस नाही.	स्वच्छ ते ढगाळ	14-20	34-38
सातारा	17-22	32-34	खटाव, सातारा- गुरु ते बुध- पाऊस नाही. फलटण - गुरु- रिमझिम पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	06-15	32-37
अहमदनगर	18-20	34-35	अहमदनगर, श्रीगोंदा, कर्जत, कोपरगाव, राहाता, संगमनेर, जामखेड, अकोले- गुरु ते बुध- पाऊस नाही.	स्वच्छ ते ढगाळ	14-24	24-31
जालना	18-19	34-36	जालना, अंबड, घनसावंगी, जाफ्राबाद, मंठा- गुरु ते बुध- पाऊस नाही.	स्वच्छ ते ढगाळ	08-17	27-31
बुलढाणा	19-21	32-33	बुलढाणा, दि. राजा, सिंदखेड राजा, चिखली - गुरु ते बुध- पाऊस नाही.	स्वच्छ ते ढगाळ	11-19	31-35
कोल्हापूर	18-22	33-35	कागल, करवीर, गगन-बावडा- गुरु ते बुध- पाऊस नाही.	स्वच्छ ते ढगाळ	07-14	30-39

बंगळूरु ग्रामीण	18-20	29-31	अनेकल, दोडुबल्लापुर, बेंगळूरु पूर्व, बेंगळूरु उत्तर - - गुरु ते बुध- पाऊस नाही.	स्वच्छ ते ढगाळ	08-17	38-50
बेलागा वी	18-20	32-33	बेळगावी, गोकाक- गुरु - रिमझिम पाऊस. अथनी- शनि- रिमझिम पाऊस. चिकोडी- गुरु ते बुध- पाऊस नाही.	स्वच्छ ते ढगाळ	08-18	33-38
बिदर	18-20	31-34	बिदर, हुमनाबाद, बसवकल्याण - गुरु ते बुध- पाऊस नाही.	स्वच्छ ते ढगाळ	10-15	39-52
बागल कोट	21-22	33-36	बागलकोट, जमखंडी, मुधोळ, हुंगुंड- गुरु ते बुध- पाऊस नाही.	स्वच्छ ते ढगाळ	18-28	24-29

टीप: वरील हवामान माहिती खालील संकेतस्थळांवर दिलेल्या हवामान अंदाजाचा सारांश आहे

https://www.wunderground.com/?cm_ven=cgi

<https://indagrmet.gov.in/weatherdata/BlockWindow.php>

<https://www.timeanddate.com/weather/india>

भाकृअनुप-राष्ट्रीय द्राक्ष संशोधन केंद्र अचूकतेचा दावा करत नाही.

॥ पाणी व्यवस्थापन (डॉ. ए.के. उपाध्याय):

पाणी व्यवस्थापन (डॉ. ए.के. उपाध्याय)

अपेक्षित पॅन बाष्पीभवन: 5.5 - 7.0 मिमी

शिफारस केलेले सिंचन प्रमाण:

1. सर्व द्राक्ष उत्पादक प्रदेशांमध्ये रिमझिम ते मध्यम पाऊस पडण्याचा अंदाज आहे. जर माती वाप्सा (क्षेत्र क्षमता) स्थितीत असेल तर द्राक्षबागेला पाणी देऊ नये.
2. जर माती विशेषतः मध्यम आणि भारी, पाण्याने भरलेली असेल तर, माती वाप्सा स्थितीत येईपर्यंत किमान 5-7 दिवस पाणी देऊ नका.
3. केन परिपक्वता अवस्था: पृष्ठभागावर ठिबकद्वारे @ 3000 - 4000 L/एकर प्रतिदिन पाणी द्यावे.
4. पावसाळ्यात पाऊस पडल्यास, बांधावरील पालापाचोळा काढून टाका आणि पावसाचे पाणी जमिनीत मुरू द्यावे. यामुळे रूटझोनमध्ये जमा झालेले क्षार बाहेर पडतील. अशा प्रकारे काढलेला पालापाचोळा जमिनीत मिसळून जमिनीची सच्छिद्रता वाढवता येते.

5. अंकुर वाढीच्या अवस्थेत (फळ छाटणीचा हंगाम), ठिबकद्वारे @ 9350 -11900 लि./एकर/दिवसाने सर्व द्राक्ष उगवणाऱ्या प्रदेशांना पाणी द्यावे. आवश्यकतेपेक्षा जास्त जोम असल्यास, सिंचन पाणी वापर अर्ध्याने कमी करून 4700-6000 लि/एकर करा आणि नत्र वापरणे थांबवा. तरीही वाढ जास्त असल्यास वाढ आटोक्यात येईपर्यंत पाणी देणे थांबवावे व नंतर सिंचन सुरू करावे.

माती आणि पोषक व्यवस्थापन :

1. अनेक द्राक्ष उत्पादक भागात पावसाची संततधार सुरू आहे आणि पुढेही पावसाची शक्यता आहे. माती आधीच संतृप्त आहे. यामुळे रूटिंग क्रियाकलापांवर परिणाम झाला आहे. दीर्घकाळ संपृक्ततेमुळे, मुळे कुजण्यास सुरुवात झाली असावी. रूट झोनमधील मातीला त्रास देऊ नका. मातीशी संबंधित कोणताही हस्तक्षेप करण्यापूर्वी माती वाप्सा स्थितीत येईपर्यंत प्रतीक्षा करा. वाढ मंद होईल आणि केन परिपक्वतेवर परिणाम होईल पण काळजी करू नका. वाप्सा नंतरच खताचा वापर करावा.
2. सततच्या फवारण्यांमुळे पान निरोगी दिसणार नाही, गरजेनुसार फवारण्या कराव्यात कारण पानांच्या आरोग्यावर प्रकाशसंश्लेषण निर्मितीवर परिणाम होतो. त्यामुळे केन परिपक्वता परिणाम होईल.
3. सध्याच्या पावसानंतर, कैनोपी आकारानुसार SOP @ 3-5 g/L ची पर्णासंबंधी फवारणी द्या.
4. चुनखडीयुक्त मातीत जेथे लोहाची तीव्र कमतरता दिसून येते, 3 दिवसांच्या अंतराने 2-3 ग्रॅम / ली फेरस सल्फेटची दोन ते तीन वेळा फवारणी करावी आणि त्यानंतर ठिबकद्वारे 15-20 किलो/एकर फेरस सल्फेट वापरावा. फर्टिगेशन डोस प्रत्येकी 5 किलोच्या किमान 3 डोसमध्ये विभागला पाहिजे. दर आठवड्याला ठिबकद्वारे 5 किलो/एकर विद्राव्य गंधक टाका. तसेच मॅग्नेशियम सल्फेट आणि पोटॅशियम सल्फेट @ 3 ग्रॅम / लिटर फक्त एकदाच फवारणी करा.
5. पान कुरळे होण्याची शक्यता असल्यास, पानांचे मार्जिन तपासावे, जर थोडे ते जास्त पिवळे असल्यास पोटॅशियमची कमतरता होण्याची शक्यता असते. अशावेळी सल्फेट ऑफ पोटॅश ची 3 ग्रॅम / लिटर ची पर्णासंबंधी फवारणी करावी आणि त्यानंतर 2 ते 3 भागामध्ये 20-25 किलो सल्फेट ऑफ पोटॅश /एकर फवारणी करावी.

6. जंबो, नानासाहेब पर्पल इत्यादी रंगीत जातींमध्ये पोटॅशियमची कमतरता असल्यास पानांचे कुरळेपणा आणि पानांच्या मार्जिनचे लालसर/कांस्पीकरण दिसून येते. अशावेळी सल्फेट ऑफ पोटॅश ची 3 ग्रॅम / लिटर ची पर्णासंबंधी फवारणी करावी आणि त्यानंतर 2 ते 3 भागामध्ये 20-25 किलो सल्फेट ऑफ पोटॅश /एकर फवारणी करावी.

7. पावसामुळे आणि प्रतिबंधात्मक नियंत्रणासाठी बोर्डेक्स किंवा तांब्याच्या फवारण्या दिल्यास, कृष्णा सीडलेस इत्यादी रंगीत जातींमध्ये पाने लाल होण्याची शक्यता असते. कोणताही विशिष्ट नमुना नसतो. हे तांब्याच्या विषारीपणामुळे असू शकते. अशावेळी तांबे फवारणी करावी.

8. केन परिपक्वता झाल्यानंतर हिरवळीच्या खतासाठी सनहेम्प किंवा धेंचा वाढवा.

9. ढगाळ वातावरणामुळे प्रकाशाची तीव्रता कमी होते, केन परिपक्वतेसाठी प्रकाशाचा प्रवेश सुधारण्यासाठी कॅनोपी व्यवस्थापन महत्त्वाचे आहे.

भारतीय कृषी संशोधन परिषद-राष्ट्रीय द्राक्ष संशोधन केंद्र, पुणे
छाटणीपूर्व अवस्था, फल छाटणीचा हंगाम
ICAR-National Research Centre for Grapes, Pune

1. ऑक्टोबरमध्ये छाटणीचे नियोजन केले असल्यास, हिरवळीच्या खतासाठी सनहेम्प किंवा धेंचा वाढवा.

2. जर पुढील 10-15 दिवसांत खरड छाटणीचे नियोजन केले असेल, तर खरड छाटणीच्या हंगामासाठी पोषक तत्त्वे आणि पाणी वापराचे वेळापत्रक नियोजन करण्यासाठी माती आणि पाण्याचे परीक्षण करण्याचा सल्ला दिला जातो.

3. ज्या द्राक्षबागांमध्ये सोडीयमची समस्या आहे, तेथे माती एक्सचेंज कॉम्प्लेक्समधून सोडियम काढून टाकण्यासाठी जमिनीत जिप्सम टाकावा. चुनखडीयुक्त जमिनीच्या बाबतीत, सल्फरचा वापर तत्सम कारणासाठी करावा. अर्ज शेणखत/कंपोस्ट इत्यादींसोबत असावा. ते जमिनीत मिसळावे आणि वरच्या बाजूला सोडू नये.

4. जर माती चुनखडीयुक्त असेल तर जमिनीतील वेलींमध्ये 50 किलो/एकर सल्फर टाकावा. कॅल्शियम कार्बोनेटची काळजी घेण्यासाठी त्याची कार्यक्षमता वाढवण्यासाठी गंधक जमिनीत व्यवस्थित मिसळले पाहिजे. शेणखत/ कंपोस्टमध्ये गंधक मिसळल्याने त्याची कार्यक्षमता आणखी सुधारते.
5. चुनखडीयुक्त जमिनीच्या बाबतीत, एसएसपी बेसल डोस म्हणून वापरल्यास, फॉस्फरस स्थिरीकरण टाळण्यासाठी शेणखत/कंपोस्ट इत्यादी मिसळा.

काढी ची वाढ अवस्था

1. सेंद्रिय खतांचा वापर केल्यास, C:N प्रमाण तपासा. नायट्रोजन सोडण्याचे प्रमाण कमी करा, त्यामुळे वाढ वाढण्याची शक्यता आहे. वेलीच्या वाढीवर आधारित नायट्रोजन वापरावर नियंत्रण ठेवा.

2. माती परीक्षण मूल्याच्या आधारे, अंकुर वाढीच्या अवस्थेत या आठवड्यात युरिया @ 15 किलो / एकर

दोन विभागांमध्ये वापरा. जर माती चुनखडीयुक्त असेल तर या आठवड्यात युरियाऐवजी अमोनियम सल्फेट @ 30 किलो/एकर तीन स्लिटमध्ये टाका. पिकाच्या जमावर अवलंबून नत्र वापराचे नियमन करा.

3. सॉडिसिटीची समस्या असल्यास, या आठवड्यात 10 किलो सल्फेट ऑफ पोटॅश प्रति एकर 2 स्लिटमध्ये टाका.

4. जोपर्यंत पाने पूर्णपणे विकसित होत नाहीत तोपर्यंत कोणत्याही पर्णसंभारासाठी पोषक तत्वांचा वापर करू नका. त्यामुळे फवारणीचा अपव्यय होईल.

5. पानांच्या सहाय्याने लावावयाच्या पोषक घटकांचे प्रमाण, छतच्या आकारावर अवलंबून असते.

III. कॅनोपी व्यवस्थापन (डॉ.पी.एच.निकुंभे):

हवामानाच्या परिस्थितीनुसार आणि द्राक्षवेलीच्या वाढीच्या टप्प्यांचा विचार करून, या आठवड्यात द्राक्षबाग व्यवस्थापनासाठी खालील सूचना दिल्या जात आहेत.

अ) विकसित द्राक्षबाग:

1. द्राक्ष लवकर काडी परिपक्वता महत्वाची आहे. त्यासाठी ठिबकद्वारे पोटॅश (0:0:50 @ 1.0–1.25 किलो/एकर किंवा 0:52:34 @ 1.00 किलो/एकर किंवा 0:9:46 @ 1.0 किलो/एकर) व पानांवर फवारणी @ 3.5–5.0 ग्रॅम/लिटर पाणी दिल्याने कांडी परिपक्वता लवकर होण्यास मदत होते.
2. फळ छाटणीपूर्वी पानगळ पूर्णपणे होणे आवश्यक आहे; पानगळीसाठी इथेफॉन @ 2.5–3.0 मिली/लिटर पाणी + 0:52:34 @ 5 ग्रॅम/लिटर पाणी फवारणी करावी.
3. वरील फवारणीपूर्वी बागेत ट्रायकोडर्मा, स्पूडोमोनास, बॅसिलस इत्यादी जैविक घटकांची फवारणी करावी.
4. इथेफॉन फवारणीपूर्वी द्राक्षवेल थोड्या तणावाखाली असावी. त्यासाठी फवारणीच्या किमान 5–6 दिवस आधी सिंचन बंद करावे.
5. पुढील छाटणीच्या 1–2 दिवस आधी कळी तपासणी (बड टेस्टिंग) करावी. यामुळे फळधारक डोळ्यांचे नेमके स्थान समजते.
6. फळछाटणीनंतर हायड्रोजन सायनामाइडची गरज असते, कांड्यांवर हायड्रोजन सायनामाइडची स्क्वॅबिंग कांडी व्यास, बागेतील हवामान व डोळ्याची स्थिती (डोळा फुगण्याची टक्केवारी) यावर अवलंबून असते.
7. सामान्य परिस्थितीत हायड्रोजन सायनामाइडची तीव्रता 35–40 मिली/लिटर पाणी इतकी ठेवावी.
8. छाटणीनंतर ताबडतोब कांडीच्या डोळ्यांवर स्क्वॅबिंग करू नये म्हणून चांगल्या परिणामांसाठी दुसऱ्या दिवशी स्क्वॅबिंग करावी.
9. फळछाटणीनंतर 8 ते 9 दिवसांनी कळी फुटण्यास सुरुवात होते. या टप्प्यात हवामानात बदल (पाऊस/ढगाळ हवामान) झाल्यास जिबरेलिन वाढून फिलेज (अतिवृद्धी) होण्याची शक्यता असते.
10. फिलेज नियंत्रणासाठी सायटोकायनीन आधारित पीजीआर (6बीए @ 10 पीपीएम किंवा सीसीसी – परिशिष्ट-5 नुसार) व 0:0:50 @ 0.75–1.0 ग्रॅम/लिटर किंवा 0:9:46 किंवा 0:40:37 @ 0.75–1.0 ग्रॅम/लिटर पाणी फवारणी करावी.
11. फळछाटणीनंतर 14 ते 17 दिवसांच्या कालावधीत अतिरिक्त फुटे काढून टाकावीत. यामुळे कॅनॉपीत हवेशीरपणा वाढतो, सूक्ष्म हवामान कमी होते व डाउनी मिल्ड्यू तसेच फुलोऱ्याचे सडणे नियंत्रित होते.
12. गुच्छाच्या पोपटी हिरव्या (पॅरट ग्रीन) अवस्थेत जीए3 @ 10 पीपीएमची पहिली फवारणी व त्यानंतर 5 दिवसांनी दुसरी फवारणी करावी. यामुळे पेशी विभाजन व पेशी वाढीमुळे सैल व चांगले गुच्छ मिळतात.
13. जीए -3 ची कार्यक्षमता वाढविण्यासाठी फवारणी द्रावणाचा पीएच 5.5 ते 6.0 असावा. फवारणीसाठी दर्जेदार पाणी वापरावे.
14. शक्य असल्यास वातावरणातील सापेक्ष आर्द्रता 60% पेक्षा जास्त असताना फवारणी करावी. या वेळी पाने सक्रिय अवस्थेत असल्याने शोषण क्षमता वाढते.
15. ढगाळ हवामानात जीए-3 ची फवारणी टाळावी.

भारतीय कृषी संशोधन परिषद-राष्ट्रीय द्राक्ष संशोधन केंद्र, पुणे
ICAR-National Research Centre for Grapes, Pune

16. द्राक्षाच्या गुच्छांची संख्या हेतूनसार (स्थानिक/निर्यात टेबल द्राक्षे किंवा बेदाणा) ठरवावी.
17. उद्देशानुसार अंतर, काडीचा व्यास इत्यादी बाबी लक्षात घेऊन गुच्छ धारण करावे.

ब) नवीन द्राक्ष बाग

1. फळकळी भेदनासाठी फूट जोम नियंत्रण अत्यंत महत्वाचे आहे. किमान 2.0–2.5 ग्रॅम/लिटर पाणी या तीव्रतेने पोटॅश फवारणी करावी.
2. कळी भेदनाच्या दृष्टीने 0:52:34 @ 2.0–2.5 ग्रॅम/लिटर पाणी याप्रमाणे 2–3 फवारण्या देता येतात.
3. ओलांडे वाढविल्याने फळधारक काड्या विकसित होतात. या टप्प्यात विद्राव्य खत 12:61:0 @ 1.25–1.5 किलो/एकर व बेसल डोस म्हणून डीएपी @ 25 किलो/एकर द्यावे.
4. नवीन फुटे 5–6 पानांच्या अवस्थेत आल्यावर 4–5 पानांवर चिमटी काढावी. त्यानंतर 0:52:34 @ 2.0–2.5 ग्रॅम/लिटर पाणी फवारणी करावी.

क) रूटस्टॉक प्लॉट व कलम

1. रूटस्टॉकवर नवीन जातींचे कलम करण्याचा वेळ आहे. योग्य द्राक्ष जातीच्याचा विचार करून योग्य सायन निवडणे महत्वाचे आहे.
2. निर्यात क्षमता लक्षात घेता क्रिमसन सीडलेस व रेड ग्लोब सारख्या रंगीत जाती कलमासाठी निवडता येतात.
3. बेदाणा उत्पादनासाठी डीएग्रज रूटस्टॉकवर मेजरी किशमिश या जातीचा बेदाणा प्राप्ती व पुणवत्ता चांगली आढळली आहे.
4. कलमाच्या 10 दिवस आधी रूटस्टॉक तयार करावा. 3–4 सरळ वाढणारे, जोमदार व निरोगी रूटस्टॉक फुटे ठेवावेत. अतिरिक्त फुटे पातळ करावीत. बाजूच्या फुट्यांची किमान दोन टप्प्यांत काढणी करून जमिनीपासून 0.5 ते 1.0 फूट उंचीवर सुमारे 8.0 मिमी व्यासाची सरळ व जाड कांडी तयार करावी.
5. कलमासाठी पूर्ण परिपक्व सायन निवडावा, ज्यात पिथ पूर्ण विकसित झालेले असावे (पुरेसे अन्नसाठा). हिरव्या/अपरिपक्व काड्या वापरल्यास लवकर कळी फुटणे व नंतर सुकणे होऊ शकते.
6. निवडलेला सायन कीड-रोगमुक्त असावा व सिद्ध उच्च उत्पादन देणाऱ्या निरोगी वेलींवरून घ्यावा.
7. कलमापूर्वी निवडलेल्या सायनला बाविस्टिन @ 3–4 ग्रॅम/लिटर पाण्यात बुडवावे. यामुळे जुने रोगांचे इनोक्युलम नष्ट होते.
8. कलम करतेवेळी तापमान 30–35°से. व सापेक्ष आर्द्रता 80% पेक्षा जास्त असल्यास कॅलस निर्मिती सुलभ होते व कलम यशस्वीतेचे प्रमाण वाढते.

IV. रोग व्यवस्थापन (डॉ. सुजॉय साहा):

भारतीय कृषी संशोधन परिषद राष्ट्रीय द्राक्ष संशोधन केंद्र पुणे
ICAR-National Research Centre for Grapes, Pune

फळ छाटणी नंतरचे दिवस	रोगांचा धोका			
	केवडा	भुरी	बुरशीजन्यकरपा	इतर
23	कमी	नाही	मध्यम	जिवाणू करपा- जास्त. तांबेरा - कमी

फळछाटणीपूर्वी किंवा छाटणीनंतर लगेचच 'ट्रायकोडर्मा'चा वापर ठिबक सिंचनाद्वारे करावा. छाटणीनंतर, रोगाचा प्राथमिक संसर्ग (इनोक्युलम) असल्यास ते काढून टाकण्यासाठी कॉर्डन मॅनकोझेब आणि गंधकाने धुवावे. 'पोंगा' अवस्थेत १.५ ग्रॅम/लिटर दराने कॉपर हायड्रॉक्साईडची फवारणी करावी. ३-५ पानांच्या अवस्थेपूर्वी कोणतेही आंतरप्रवाही बुरशीनाशक फवारणे नये. जर पीक वाढीच्या अवस्थेत असेल तर कोवळ्या पानांच्या तात्काळ संरक्षणासाठी एमिसुलब्रोम @ 375 मिली/हे/ऑक्साथिओपिप्रोलिन+मॅंडिप्रोपॅमिड @ 200 मिली/हे/ऑक्साथिओपिप्रोलिन+मॅंडिप्रोपॅमिड @ 700 मिली/हे/ऑक्साथिओपिप्रोलिन+एमिसुलब्रोम @ 312.5 मिली/हे/फ्लुओपिकोलाइड+फोसेटाइल-अल @ 2.25- 2.50 किलो / हे. यांची फवारणी करावी. रात्र आणि दिवसाच्या तापमानातील बदलांमुळे पानांच्या पृष्ठभागावर दव दिसून येत असल्यास, ३-५ किलो प्रति एकर दराने मॅनकोझेबची धूळ फवारणी करावी.

v. कीड आणि त्याचे व्यवस्थापन (डॉ. डी. एस. यादव):

वाढीचा टप्पा: काडीची परिपक्वता आणि पायाभूत छाटणीनंतरचा (किंवा छाटणीपूर्व) कालावधी

- सध्या द्राक्षबागांमध्ये फली बीटल या किडीचा प्रादुर्भाव मोठ्या प्रमाणात दिसून येऊ शकतो. वेळीच नियंत्रण न केल्यास छाटणीनंतर या किडीमुळे गंभीर नुकसान होऊ शकते. द्राक्षबागेच्या आतील तसेच सभोवतालच्या परिसरातील तण काढून टाकावे. दोन ओळींमधील जागेत नांगरणी किंवा कुळवणी करावी. जमिनीतील फली बीटलच्या अळ्यांच्या नियंत्रणासाठी मुळांच्या कार्यक्षेत्रात

क्लोथियानिडिन 50 WDG @ 200 ग्रॅम प्रति एकर या प्रमाणात आळवणी करावी. त्यानंतर, रात्री 7 वाजल्यानंतर लॅम्ब्डा सायहॅलोथ्रिन 4.9 CS @ 200 मिली प्रति एकर किंवा इमिडाक्लोप्रिड 17.8 SL @ 160 मिली प्रति एकर या प्रमाणात फवारणी करावी.

- नवीन द्राक्षबागांमध्ये कलम केल्यानंतर फली बीटल या किडीचा प्रादुर्भाव दिसून येऊ शकतो. किडीचा प्रादुर्भाव जास्त असल्यास, प्रति झाड 1.5 मिली इमिडाक्लोप्रिड 17.8 SL या प्रमाणात जमिनीत आळवणी करावी. तसेच, खालीलपैकी कोणत्याही एका कीटकनाशकाची फवारणी करावी: स्पिनोसॅड 45 SC @ 0.25 मिली प्रति लिटर पाणी, स्पिनेटोरम 11.7 SC @ 0.3 मिली प्रति लिटर पाणी, फिप्रोनिल 80 WG @ 0.0625 ग्रॅम प्रति लिटर पाणी, लॅम्ब्डा सायहॅलोथ्रिन 4.9 CS @ 200 मिली प्रति एकर, इमिडाक्लोप्रिड 17.8 SL @ 160 मिली प्रति एकर. फवारणी रात्री 7 वाजल्यानंतर करावी.

- अळीवर्गीय किडींचा प्रादुर्भाव आढळल्यास, त्यांच्या संख्येवर नियंत्रण ठेवण्यासाठी द्राक्षबागेच्या बाहेरील परिसरात प्रकाश सापळे (Light Traps) लावणे ही एक प्रभावी नियंत्रण पद्धत आहे.
- काही द्राक्ष उत्पादक भागांमध्ये तुडतुड (जासिड/लोफ हॉपर) या किडीचा प्रादुर्भाव दिसून येऊ शकतो. या किडीच्या नियंत्रणासाठी लॅम्ब्डा सायहॅलोथ्रिन 4.9 CS @ 200 मिली प्रति एकर किंवा

इमिडाक्लोप्रिड 17.8 SL @ 160 मिली प्रति एकर या प्रमाणात फवारणी करावी. अधिक चांगल्या परिणामांसाठी रात्रीच्या वेळी ट्रॅक्टरच्या मागील बाजूस पांढऱ्या, तेजस्वी प्रकाशाची व्यवस्था करून फवारणी करावी. तसेच, द्राक्षबागेच्या बाहेरील परिसरात प्रकाश सापळे लावावेत.

